

NẮNG SÀI GÒN, NẮNG NƯỚC MỸ

Phú Sĩ

Có nhiều cái khác nhau giữa nắng Sài Gòn và nắng ở nước Mỹ, nhưng tôi sẽ kể cho các bạn nghe những điều khác biệt lớn nhất.

Trước khi vào chi tiết, tôi muốn các bạn biết, tôi lớn lên ở Sài Gòn từ khi 2, 3 tuổi, cái thưở mà ở Sài Gòn lúc đó, mấy thằng nhóc 2, 3 tuổi có thể đứng bên ngoài cửa nhà trong xóm, chỉ mặc cái áo, không mặc quần, mà không biết mắc cỡ là gì, cho tới khi tôi 21 tuổi, tuổi sắp biết yêu (hay đã biết yêu từ lâu), thì buộc để lại tất cả sau lưng, rời Sài Gòn đi Mỹ, và thời gian tôi ở Mỹ thì nhiều hơn thời gian tôi ở Sài Gòn.

Tôi biết nắng Sài Gòn nhiều và tôi cũng biết nắng nước Mỹ nhiều để kể cho các bạn nghe những điều khác biệt lớn.

Thứ nhất, nắng Sài Gòn đẹp, ấm áp, và như là một người bạn gắn bó, dễ thương của mọi người. Nắng Sài Gòn gắn liền với hình ảnh người Sài Gòn, kẻ đạp xe đạp, kẻ chạy xe gắn máy, kẻ đeo găng tay kéo dài để che nắng cho đôi bàn tay ngọc ngà, kẻ đội mũ rộng vành, kẻ đội mũ lưỡi trai, hay mấy đứa học trò giờ tan

trường, áo trắng, quần xanh, cưỡi những chiếc xe đạp chen chúc với dòng lưu thông. Khi tôi ở Sài Gòn, nắng Sài Gòn là mỗi buổi trưa, tôi còng lưng chạy xe đạp đi học ở một trường cách xa nhà mấy cây số. Mấy năm đạp xe như vậy, mà hình như tôi không hề đội nón bao giờ, và mỗi vòng quay của bánh xe, nắng bám theo tôi từ nhà cho tới khi tôi vào cửa lớp. Thật ấm áp và tuyệt vời, nắng với tôi như hai người bạn suốt mấy năm học. Từ khi tôi ở Mỹ, mùa hè ở tiểu bang Texas nắng gắt, nóng gần 100 độ F (khoảng 34, 35 độ C), cái nắng mùa hè ở Texas không ấm áp và dễ chịu như nắng Sài Gòn. Tôi còn nhớ, hồi đi học đại học ở Mỹ, buổi trưa rủ thêm ba thằng bạn đi ăn trưa ở một tiệm bánh mì cách trường khoảng 15, 20 phút. Lúc ấy xe hơi của tôi bị hư máy lạnh, bốn thằng ngồi trong chiếc xe nóng như lửa, chạy đến tiệm ăn đũa nào cũng toát mồ hôi mồ kê, ướt sũng áo. Một thằng bạn ngồi trong xe ngày đó, đến bây giờ, sau 23 năm rời mái trường đại học, nó vẫn còn nhớ và thỉnh thoảng gặp tôi còn nhắc lại chuyện cũ. Rõ ràng là đạp xe đạp đi học dưới nắng Sài Gòn tuyệt vời hơn ngồi xe hơi (không máy lạnh) đi học ở Mỹ rất nhiều lần.

Nắng Sài Gòn

Nắng nước Mỹ

Thứ hai, nắng Sài Gòn gắn liền với những ngôi nhà, những con hẻm, những khu phố, những con đường. Tôi còn nhớ trên đại lộ Trần Hưng Đạo, buổi chiều nắng vàng óng ả, như những sợi tơ, sợi lụa dài, nối liền giữa mặt trời và những khung cửa sổ của các toà nhà, hay rơi vào các sân thượng, các ban công của các nhà nhiều tầng, có khi chúng ta thấy các chậu hoa treo lủng lẳng trên cửa sổ đón nắng, có khi là những cây sào với áo, quần treo thẳng hàng trong nắng, có khi là những chú mèo nằm ngủ say sưa bên cửa sổ, hay ở bất cứ chỗ nào chúng nó có thể nằm thoải mái, dưới nắng ấm. Những buổi trưa khi nắng gắt, những con hẻm lớn thì nắng rơi chói chan, đập vào các cánh cửa sắt

và các bức tường cao làm cửa và tường nóng lên, khiến chủ nhân của nó phải tìm chỗ mát để làm một giấc nghỉ trưa. Những buổi trưa ở các con hẻm như vậy, rất yên tĩnh. Ngược lại, Sài Gòn cũng có những con hẻm mà người dân trong hẻm hy vọng chỉ được nhìn thấy nắng khi mặt trời đứng ở đỉnh đầu. Bạn đã đi vào những con hẻm như vậy ở khu vực chợ Cầu Ông Lãnh, đường Bùi Viện phường Phạm Ngũ Lão chưa? Những con hẻm mà đất xe gắn máy vào, muốn quay ra cũng hơi khó vì hẻm quá hẹp và nhìn lên, gần như không thấy bầu trời ở đâu, và khó mà nhìn thấy nắng. Ở Mỹ, nắng không gắn với các căn nhà, các toà nhà, các con hẻm như ở Việt Nam. Ở nhà riêng có sân sau gọi là Backyard, người ta thường làm thêm Patio để che nắng và đặt ghế ngồi bên dưới. Nắng ở Mỹ, gắn liền với các hồ bơi nhiều hơn, và người ta để các ghế dài (gọi là Lounge Chair) để nằm

sưởi nắng. Nắng ở Mỹ còn gắn liền với mỹ phẩm, kem chống nắng, kem bảo vệ da, mà các bà, các cô ở Mỹ thì ai cũng dùng các loại kem này.

Thứ ba, nắng Sài Gòn mang nhiều màu sắc của hoa và mộng đầy nốt nhạc, lời thơ. Ai đã ở Sài Gòn, trong ký ức và kỷ niệm về nắng, đều nhớ đến hình ảnh các chùm hoa Phượng đỏ mùa hè, rực rỡ, lung linh trong nắng. Hoa Phượng và nắng như không thể tách rời nhau, và là dấu ấn sâu đậm nhất của mùa hè Sài Gòn. Còn đầu xuân, khi Tết đến, hoa Mai vàng nở rộ trong nắng nhẹ, ấm áp, dịu dàng. Cái Tết Sài Gòn, nắng không thể thiếu, nhất là khi trên đường đi chúc Tết đầu năm, nắng đẹp, áo quần mới, tâm trạng phấn khởi, âm thanh sôi động, đi chúc Tết nơi nào cũng được lì xì nhiều phong bì đỏ. Tuyệt! Nắng Sài Gòn đẹp và trữ tình đến mức độ thơ, nhạc cũng ganh đua lấy nắng làm chủ đề. Bạn đã nghe những lời nhạc lãng mạn này chưa? *Nắng Sài Gòn anh đi mà chợt mát. Bởi vì em mặc áo lụa Hà Đông. Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng! Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng!*

Thế đó các bạn ạ, nắng Sài Gòn đẹp, không chỉ đẹp với hoa với sắc mà đẹp cả với lụa là, lời thơ, ý nhạc, và đẹp trong cảm xúc và suy nghĩ của mọi người.

Có lẽ nắng ở Mỹ cũng đẹp với hoa, với sắc, và cũng mộng những nốt nhạc, lời thơ, nhưng có lẽ với một người có trái tim Sài Gòn, không có nơi nào nắng đẹp bằng nắng của quê hương.

Phú Sĩ (Cypress, Texas 2021)